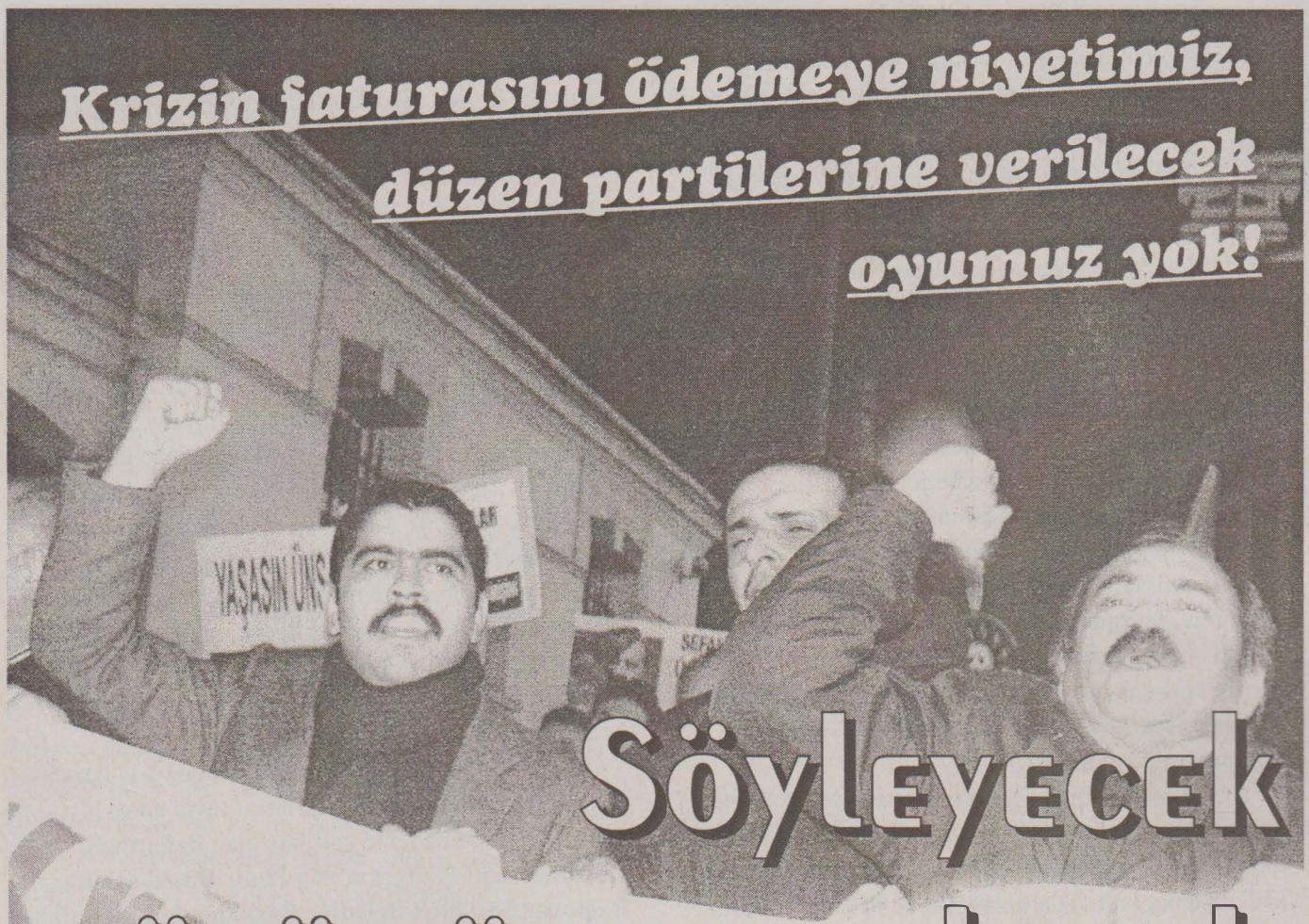
İşçi Bülteni Özel Sayı: 422 * Fiyatı: 25 Kr * Mart 2009

TEKSTİL İŞÇİLERİ BÜLTENİ

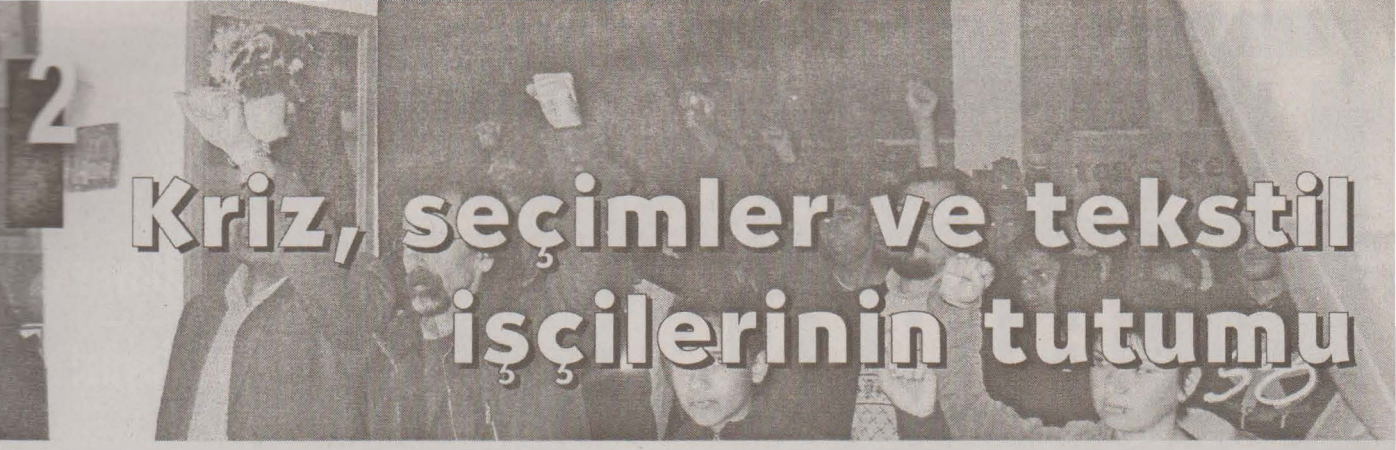
Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İrtibat tel: 0 554 921 99 79 – tekstiliscileribulteni1@gmail.com

Krizin faturasını ödemeye niyetimiz, düzen partilerine verilecek oyumuz yok!

Söyleyecek SÖZÜMÜZ SORULACAK HESABIMIZ VAR!

Kriz, seçimler ve tekstil işçilerinin tutumu

Ülkedeki kriz ortamı gitgide büyüyor ve daha da derinleşiyor. İşçiler açısından her gün bir önceki günü aratıyor. Üstelik bir süredir televizyon ve gazetelerin temel gündemini oluşturan seçim telaşı da krizin etkilerini azaltmaya yetmiyor. Kriz yaşamın her alanını olumsuz bir biçimde etkilese de en çok işçi ve emekçilerin yaşamını sarsıyor. Çünkü hem patronlar hem de sermaye devleti krizin yükünü işçilerin sırtına yıkmaya çalışıyor.

Hükümet elektriğe ve doğalgaza yüzde yüze yaklaşan zamlar yaptı. Arkasından temel tüketim maddelerine peşpeşe zamlar yapıldı. Krize karşı patronlar ve hükümetin aldığı bu önlemler yetmedi. Bu saldırıları fabrikalarda uygulanan ücretsiz izinler, ücret kırmalar, mesai paralarının kesilmesi izledi. Yetmedi bizler için felaketi olan işsizlik gelip yakamıza yapıştı. Ücretsiz izinler ve ücret kesintileri vb. hak gaspları da yetmedi. Şimdi artık ufak bir sorun yaşayan ya da yaşama ihtimali olan patronlar, bizleri kapı dışarı ediyorlar. Bu işten atma saldırısı özellikle sanayinin yoğun olduğu Bursa, İstanbul, İzmir, Kocaeli gibi illerde korkunç boyutlara ulaştı. Kriz patlak verdiğinden bu yana yeni işten atılıp işsiz kalanların sayısı bir milyona yaklaşıyor.

Kriz özellikle biz tekstil işçileri için de temel bir sorun. Tekstil sektöründe kriz olsa da olmasa da yoğun bir sirkülasyon vardı. Tekstil patronlar için işe almak kadar işten çıkarmakta kolay. Bu tablo kriz ile birlikte vahim bir hal alıyor. İşte bizlerin çalıştığı işyerleri olan MTK, Gıda Çarşısı ve Begos yerlere bakalım. Bir eski günlere bakalım bir de bugüne... Çalıştığımız yerler hayalet şehirlere dönüştü. Birçok işyeri kapandı, kimi işçilerin parasını vermemek için kaçıp başka bir yere taşındı. Kimisi onlarca işçiyi işten attı ama krizin etkesinden kurtulamayarak iflası bekliyorlar. Yani binlerce işçinin çalıştığı yerlerde şimdi bir avuç işçi kaldı.

Binlerce işçinin işsiz kaldığı ve daha çoğunun da işsiz kalmayı bekleyip bir aşamada yerel seçimler yapılıyor. Yerel seçimler yapılırken önceden insanları belediyelerde işe sokma vaadiyle kandırıp oylarını isterlerdi düzen partileri. Ama artık o vaatleri de verecek durumda değiller. Sistem öyle bir çöküşün eşiğindeki ancak her fırsatta yükü emekçilerin sırtına yıkarak kendi yükünü hafifletebiliyor. Emekçilerin yaşamını bir nebzede olsa iyileştirmeye yarayacak hiçbir şeyi veremeyecek durumda olan patronlar düzeni ve onların partileri bu nedenle son seçimlerde kimseye iş vaadi veremiyorlar. Emekçilerin oylarını çalmak için şimdide birbirilerinin pisliklerini meydana saçarak kendi dürüstlüklerini bize ispat etmeye çalışıyorlar. Fakat onların "dürüstlüklerinin ve halka hizmet aşklarının" sınırının seçimlere kadar olduğunu biliyoruz.

Bizi yıllardır kandıranları artık yeterince tanıyoruz. Bizden oy isteyen düzen partilerine bir çift söz söylüyoruz; hepiniz Amerikan işbirlikçisi IMF'nin uşağısınız. Hepiniz soyguncu ve dolandırıcısınız. Hepiniz sermayenin hizmetkârı işçi sınıfının kanını emen yarasalarsınız. Size verilecek oyumuz yok, sizden çekilmez hale getirdiğiniz ve binbir çileyle sürdürme gücü bulduğumuz yaşamlarımız için sorulacak hesabımız var.

Bizler işçi ve emekçilerin sesi-soluğu olan, her koşulda bizlerin talep ve çıkarlarını savunan ve seçimlere de bu nedenle katılmış olan Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı N. Şafak Özdoğan**'ı destekliyoruz.

Çünkü bizi seçim vaatleriyle sersemletip ham hayallere sokmayıp hakkımız olan ne varsa onu almak için mücadeleye çağırıyor.

Çünkü krizin sonuçlarına boyun eğmeye değil krizin faturasını işçilere kesen sermayeye karşı örgütlü mücadeleye çağırıyor.

Çünkü insanca bir yaşamında ve insanca yaşanabilecek bir kentin de ancak işçilerin ve bütün ezilen emekçilerin örgütlü gözü pek mücadelesiyle kazanılabileceğini söylüyor.

"Sadece tek bir şeyimiz var: BİRLİK!"

Krizin etkilerini her geçen gün daha yakıcı bir şekilde hissediyoruz. Fabrika ve atölyelerde işimize son veriliyor, yeni zam almak bir yana ücretlerimiz daha da düşürülüyor, üzerimizdeki iş yükü ve çalışma süreleri artırılıyor. İğneden ipliğe her şeye zam yaparak bizleri sefalet dolu bir yaşama mahkûm etmeye çalışıyorlar.

Bütün bunlara birçoğumuz işimizi kaybetmeme ve yeni bir iş bulamama korkusu ile evimize bir dilim ekmek götürürken ondan da olmama kaygısı ile katlanıyoruz. Yan makinede yıllarca birlikte çalıştığımız arkadaşımız kriz bahanesi ile işten atıldığı zaman "bende atılırım" diye ses çıkarmıyoruz. Patron tüm çalışanları yemekhaneye toplayarak "tasarruf", "daha fazla fedakârlık", "sabretmek lazım", "şükretmek lazım" diyerek sessiz kalmamızı bekliyor. Ocak zam verilmeyeceğini açıklayınca "bu krizi biz mi yarattık?" diye soramıyoruz. "Biz az çalıştığımız için mi, biz kötü ürettiğimiz için mi, biz yan gelip yattığımız için mi bu kriz oldu" diye aklımızdan geçiriyor, sohbet ederken arkadaşımıza bunları söylüyoruz ama patronun karşısında dediklerini onaylıyor ve kabul ediyoruz. Hepimiz bu krizin sebebinin biz işçiler olmadığını buna rağmen faturasını ağır bir şekilde bizim ödediğimizi çok iyi biliyoruz. Daha kötü durumlara düşmemek adına, işsiz kalmamak adına, üç kuruşta olsa ücret almak adına tüm bunlara gözümüzü kapatıp, makinelerimizin başına geçip, ucu bucağı gelmeyen kumaşları kesmeye, dikmeye, ütülemeye devam ediyoruz. Bunlar yaşanırken bir gün sıranın bize de geleceğini biliyor ve bundan korkuyoruz. Sokaklarda milyonlarca işsiz iş ararken ve her geçen gün bunlara yenileri eklenirken sıranın bize geleceği düşüncesi uykularımızı kaçırıyor.

Ne yazık ki biz işçilerin tüm bu sorunlara karşı yapabileceği tek bir şey, bu saldırılar karşısında kendimizi koruyabileceğimiz tek bir silah var. Ne sesimizi duyurabileceğimiz yüzbinlerce tirajlı boyalı gazetelerimiz, ne taleplerimizi duyurabileceğimiz televizyonlarımız, meclislerimiz, odalarımız, borsalarımız var. Sadece tek bir şeyimiz var: BİRLİK!

Birlikte hareket etmek, kader birliği yapmak, üretimden gelen gücümüzü bileştirebilmek, birisi haksızlığa uğramışsa yarın bizimde başına geleceğini unutmadan ona destek olmak, diğer atölyelerle, diğer fabrikalardaki kardeşlerimizle güçlerimizi birleştirebilmek. Kısaca tek yumruk olmak. Ancak böyle yapabilirsek, bir araya gelebilirsek saldırıları göğüsleyebilir, işimize ve emeğimize sahip çıkarız. Yağmur damlalarının birleşerek nehirleri, denizleri, aşılmaz okyanusları oluşturduğu gibi bizler de ellerimizi birleştirmesinden büyük silah olabilir mi? Bunun karşısında durabilecek güç kalabilir mi? İşte o zaman MTK 'daki, BEGOS'taki, Gıda Çarşısı'ndaki patronlar yönetim kurulu toplantılarında bir araya gelip viskilerini yudumlarken, ne kadar maaş ödeyeceklerini, ücret zamlarını, çalışma saatlerini, kaç işçinin işten çıkarılacağını konuşup karara bağlayabilirler mi? Bu kararları hayata geçirebilirler mi? İşte bu amaçla, BEGOS'ta, MTK'da ve Gıda Çarşısı'nda çalışan işçileri bir araya getirebilmek, birlikte hareket etmesini, birlikte omuz omuza mücadele etmesini sağlamak ve onların sesi, soluğu olmak için çıkıyor bu bülten. Patronların birliğinin karşısına, işçilerin birliğini ilmik ilmik örüyor. İnatla ve sabırla, her gün yeni işçilere, yeni atölyelere ulaşmaya çalışıyor.

Ve şimdi seni de çağırıyoruz bu mücadeleye...

4 Kriz bahane sömürü şahane!

Tekstil sektöründe çalışma koşulları hem ağır hem de zor. İşbaşı saati bellidir ama paydos saati belli değildir. Yıllarca çalışıp ta sigortamızın yapılmadığını görmek şaşırtıcı değildir. Diğer sektörlere göre en düşük ücreti tekstil işçileri alır. İş güvenceleri yoktur. Çünkü işyerleri kolayca "iflas" edip başka bir yerde tekrar açılabilmektedir. Bunlar yetmez usta başlarından başlayarak işyerinde işçilerin üstünde yetkili kim varsa hepsi işçileri aşağılar ve işi hakarete kadar vardırır. Ama artık patronlar daha da beter koşullara bizi razı etmek için bir bahane daha buldular: Kriz!

Biz yıllarca çalıştık ve ürettik. Biz çalıştık patronlar zenginleştiler. Patronlar ne yapmamızı istediyse biz onu yaptık. Hiçbir işyerinden işçilerin keyfi olarak istediği malı ürettiği görülmemiştir. Dünyanın neresine giderseniz gidin bu böyledir. Ne yapılacağını ve ne kadar yapılacağını patronlar bilir. Kriz deyip deyip duruyorlar ama krizin ne olduğunu, neden kaynaklandığını bir türlü açıklamıyorlar. Kriz denilen şey üretilen malların pazarda yer bulamaması ve satılamaması demektir. Şimdiye kadar partonlar bizden daha çok üretim yapmamızı istediler, yaptık sattılar ve yıllardır palazlanıyorlardı. Şimdi üretilenleri satamıyorlar, zenginliklerine zenginlik katamıyorlar. Bizim yıllarca harcadığımız emekler onlar için hiçbirşey ifade etmediği için şimdi bizi ve haklarımızı kendileri için büyük yük olarak görüyorlar. Bizim yaratmadığımız hatta hiçbir sorumluluk taşımadığımız krizin faturasını bize kesmeye çalışıyorlar. Oysa kriz patronların kâr hırsı ve açgözlülüklerinin ürünü olan aşırı üretimden kaynaklanıyor.

Kriz bizlere ücretsiz izinler, düşük ücretler, fazla mesailer, sigortasız çalışma, işten atmalar olarak yansır. Açıktır ki patronlar bizlere krizin faturasını ödetmeye çalışmaktadırlar. Ya da kriz fırsatçılığı yaparak zaten beter olan çalışma ve yaşam koşullarımızı bir kat daha ağırlaştırmaktadırlar. "Kriz var" diye bizler daha da düşük ücrete çalışmak zorunda bırakılıyoruz. "Kriz var" bahanesiyle patronların keyfine göre ücretsiz izinlere çıkarılıyoruz. Bu dayatmalar yetmezmiş gibi patronlar bir de fabrikalarımızda, atölyelerimizde yaptıkları toplantılar aracılığıyla bizleri kölelik koşullarında çalışmaya zorluyorlar.

"Kriz var, iş yok" ama bir taraftan da gece yarılarına kadar mesaiye bırakılıyoruz. Üretilen iş eskisinin aynısı veya daha da fazlası ama ücretlerimiz ya yerinde sayıyor ya da daha da düşürülüyor. Mesai ücretlerimiz ödenmiyor. Birçok yerde vergi indirimleri gaspediliyor, sigortalarımız kesiliyor. Bunlarda yetmezse bir de işten atılıyoruz. Fakat işçilerin işten atıldığı işyerlerinin önemli bir bölümünde üretim hala aynı seviyelerde sürüyor. Yani patronlar eski işi daha az işçiyle yaptırıyorlar. Patronların amacı açık, "krizi fırsata çevirerek" daha az işçi ile daha çok iş yapmak.

Tüm bu gerçeklerin yaşandığı fabrikalara ve bölgelere bakalım: MTK, BEGOS, Gıda Çarşısı...

BEGOS'ta **CASA** Tekstil krizi bahane ederek ilk önce 75 işçiyi kapı önüne koydu. Daha sonra ise 30 işçi daha çıkarttı.

DENİZ Tekstil ise geçtiğimiz günlerde 20 işçiyi işten çıkarttı. Kalan işçileri ise şubat ayının ortalarına kadar ücretsiz izne çıkarttı.

NETÇE Tekstil'de Ocak zamları yapılmadığı gibi kriz bahanesiyle ücretler 100 TL aşağı çekildi.

CİCİKOM'da ise yine iş yok bahanesi ile işçiler ücretsiz izne çıkarıldı ve işten çıkarma tehditleri gündeme getirildi.

YALAZ Tekstil'de 20 işçi "iş yok" bahanesi ile işten çıkarıldı. Ve daha birçok fabrikada kriz bahanesi ile kölelik koşulları dayatılmaktadır.

MTK Tekstilciler Çarşısı'nda da tablo çok farklı değil. Yine kriz bahanesi ile birçok yeni dayatma ile krizin yükü işçilerin sırtına yıkılmaya çalışılıyor.

GIDA Çarşısı'nda ise tablo biraz daha farklı. Gıda'da fason üretim yapan küçük atölyeler çoğunlukta olduğu için birkaç atölye dışında diğerleri kapılarına kilit vurarak işçilerin haklarını dahi ödemeden kaçtılar.

Çankaya'da bulunan **SÖR GİYİM** "iş yok, işçi çıkartabiliriz" tehdidini kullanarak işçilerin ücretlerini 100 TL aşağı çekmeyi zorladı. Yetmedi sigortalardan ve bazı haklardan da kesinti yaptı.

HUGO BOSS Fabrikası'nda 2 aydan bu yana 600 işçi izinde. 3200 kişinin çalıştığı fabrikada izindeki işçiler çalışanlara koz olarak kullanıldı. Geçen ay izine gönderdikleri işçilerin izinde olduğu günlerin parasını telafi çalışma uygulaması karşılığında işçilere ödeyen patron, bu ay işçileri fabrikaya çağırarak ödeme yapmamak için işçileri zorlamaya başladı.

Bu saldırılar ve dayatmalar bizlere bir kez daha göstermektedir ki, tekstil patronları krizin faturasını tekstil işçilerine ödetmekte kararlıdır. Tekstil işçileri sorumlusu olmadıkları krizin bütün yükünü çekmeye zorlanıyorlar. Hatta birçok yerde faturayı ödemeye başladık bile. Zaten üç kuruş ücrete çalışıyor ve sefil bir yaşam sürüyorduk. Şimdi patronların krizi bahane edip bize yönelttiği yeni sadırılarala yaşamımız daha da çekilmez hale geliyor. Ve gene susmaya devam edersek durum daha da kötüye gidecek. Bizler tekstil işçileri olarak patronların bu saldırılarına karşı **"Krizin faturası patronlara!"** şiarı ile bir araya gelmeli ve taleplerimiz etrafında mücadele etmeliyiz.

Tekstil İşçileri Bülteni

Krizin küçük tekstil işletmelerine yansımaları ve örgütlenmenin sorunları

Tekstil ağır çalışma koşullarının yoğun yaşandığı bir sektör. Diğer sektörlerdeki azgın sömürü tekstilde de yaşanmaktadır. Uzun ve yorucu çalışma saatleri, sigortasız ve sendikasız çalıştırma, düşük ücret, taşeronlaştırma sektördeki yaygın uygulamalar arasındadır. 3 milyona yakın işçinin çalıştırıldığı sektörde 2,5 milyona yakını taşerondur ve hiçbir sosyal haktan yararlanmamaktadır.

Ekonomik krizle birlikte zaten zor olan çalışma koşulları daha da ağırlaştı. İşten atmalar yaygınlaştı, işsizlik arttı. Tekstilde 160 bin işçinin işsiz kalacağı öngörülmekte. Kriz sonrası tekstilde yüzde 17.6, hazır giyimde ise yüzde 15.6 üretim daralması yaşandı.

Patronlar krizin faturasını tekstil işçilerine ödetmek için ücretleri daha da düşürmekte, ücretli-ücretsiz izinler uygulamakta, kırıntı düzeyindeki sosyal hakları da gaspetmekte.

2001 krizinde de benzer saldırılar yaşanmış tekstil patronları kârlarını korumak için üretimi başta Mısır olmak üzere, Hindistan, Çin, Bulgaristan gibi ülkelere kaydırmışlardı. Emek gücünün daha ucuz olduğu ülkelere kaçan tekstil patronları böylece krizden büyük kârlar elde etmişlerdi.

Türkiye'de ve İzmir'de faaliyet gösteren atölyeler ile fabrikalar açısından çok geniş bir tekstil sektörü uzun zamandır ihracatta ilk sıralardadır. Fakat aynı zamanda fason üretim ve kayıtdışı çalıştırma bakımından da ilk sıradadır. Bu durum doğal olarak sigortasız çalıştırma, fazla mesai, düşük ücretler, çocuk işçi çalıştırma gibi uygulamaların önünü düzlemektedir.

Genel olarak sektörde yaşanmakta olan sözkonusu saldırılar tekstilin yaygın olduğu İzmir ilinde de yansımaktadır.

Tekstil sektöründe 3 temel alan olarak sayabileceğimiz MTK, Gıda Çarşısı, BEGOS'dan yansıyan bilgileri sizlerle paylaşmak istiyoruz.

BEGOS'ta şu an 3500 işçi çalışmaktadır. Orta ve küçük ölçekli 40 atölyenin bulunduğu **BEGOS**'ta **Casa Tekstil, Deniz Tekstil, Yalaz Tekstil, Era Tekstil, Cicikom Tekstil**'de işten atmalar ve ücretsiz izin saldırısı uygulanmaktadır. **Netçe Tekstil**'de ise tekstilde kriz bahanesi ile ücret zamları uygulanmadı, tersine ücretlerden 100 TL kesinti yapıldı.

Bir diğer sömürü cehennemi ise **Gıda Çarşısı**'dır. Gıda'da irili ufaklı bir çok atölye bulunmaktadır. Buradaki atölyelerde krizin ilk gününden itibaren iş olmadığı gerekçesi ile işçiler ücretsiz izne çıkartıldı. Daha sonra bu atölyelerin hemen hepsi kapılarına kilit vurarak işçilerin kıdem ve ihbar alacaklarını ödemedikleri gibi ücretlerini dahi ödemeden kayıplara karıştı. Şu an bölgede kalan az sayıdaki atölyede ise işçilere bölgede yaşananlar örnek gösterilmekte, işçilere çok daha ağır çalışma koşulları ve düşük ücret dayatılmaktadır. **Sör Giyim** ve **Cambaz Tekstil**'de yaşananlar buna örnektir.

MTK Tekstilciler Çarşısı'nda ise tablo

diğerlerinden çok farklı değildir. İşçilerin çoğu sigortasız çalıştırılmaktadır. Buradaki çalışma koşulları zaten ortaçağ koşullarını aratmamaktaydı. Buna bir de kriz bahanesi eklenince birçok atölyede sigortalı olanların sigortaları dahi kesildi. Her ay ödenmesi gereken geçim indirimleri ödenmemeye başlandı. Bazı atölyelerde işten çıkartmalar ve ücretsiz izinler başladı. Bu da zaten ağır olan çalışma koşullarını daha da katmerleştirdi.

Çiğli Ogranize'den yansıyan bilgilere göre ise **Düzgün Tekstil, Lem Tekstil, Akkoç Tekstil, Spot Tekstil, A-G Tekstil, Roteks, Spot Tekstil, Vena Tekstil**'de işten atma, ücretsiz izin vb. saldırılar değişik düzeyde uygulanmaktadır.

Gazimer'de faaliyet yürüten **Hogo Boss**'da da durum farklı değildir. Ücretsiz izin uygulaması bu fabrikada da uygulanmakta, ücretler geç ödenmekte, ücretlerden ve sigorta primlerinden kesinti yapılmaktadır.

Tekstil İşçileri Bülteni olarak bizler **MTK, Gıda Çarşısı, BEGOS** olmak üzere üç alanda çalışma yürütmekteyiz. Hedefimiz başta **MTK, BEGOS** ve **Gıda Çarşısı** olmak üzere tüm tekstil işçilerinin mücadelesini ortaklaştırmaktır. Çünkü tekstil işçilerinin sorunları ortaktır ve çözümleri ortak olmak zorundadır. Çalışmalarımız bu üç bölgede olmak üzere birçok atölye ve fabrikada karşılık buldu. Bülten aracılığıyla sorunlarımızın ortak olduğunu birçok işçiye anlatma şansı yakaladık. Var olan hukuksal haklarımızı her defasında başka bir konuyu seçerek anlattık. Bir yandan tekstil işçilerini bilgilendirmeye, bilinçlendirmeye çalışırken diğer yandan örgütlü mücadeleye çağrı yaptık.

Örgütlenme biçimlerinden biri olan sendikal örgütlenmenin olanakları bu alanlarda hemen hemen yok gibi. Çünkü bu üç alanda da tekstil işletmeleri ağırlıklı olarak küçük atölyelerden oluşmaktadır. Bu da bilinen anlamda sendikal örgütlenme çalışmasının imkanlarını neredeyse ortadan kaldırmaktadır. 20'şer 30'ar kişilik gruplar halinde çalışan işçilerin çalıştığı bu 3 sanayi sitesinin her birini kendi içinde tek bir fabrika gibi ele alarak örgütlenmesi mümkündür. Bu sağlanabildiği koşullarda tekstil sektöründe yaşanan azgın sömürüyü sınırlamak mümkün olacaktır. Zira sanayi siteleri tek bir fabrika mantığıyla örgütlenebilirse hem tek tek işletme patronları, hem de sanayi sitesi yönetimleri daha iyi çalışma koşulları için fiili toplu sözleşme yapmaya zorlanabilir. ***Tekstil İşçileri Bülteni*** olarak hedeflerimiz arasında 3 sanayi sitesinde fiili olarak örgütlenmeler yaratmak, tekstil patronlarını ve

site yönetimlerini fiili olarak toplu sözleşmeye zorlamak.

Bölgede tekstil işçilerinin mücadelesini ortaklaştırabilmek, sınıf ve dayanışma bilincini geliştirebilmek için tekstil işçilerinin birliğinin sağlanması gerekmektedir. Bu ihtiyaçtan hareketle kendi içerisinde tek bir fabrika gibi ele alınan bu sanayi siteleri arasında ortak bir mücadele ve örgütlenme zemini yaratılmalıdır.

Hedefimiz bölgede tekstil işçilerinin birliğini sağlama, ortak mücadelesini geliştirmektir. Ancak bu tek tek atölyelerde yaşanan güncel saldırılara karşı mücadele etme ihtiyacını yadsımaz. Tersine gerek sanayi bölgelerinin kendi içerisinde örgütlülüğünü sağlayabilmek gerekse sanayi siteleri arasında ortak bir örgütlenme yaratabilmek tam da bu sayede mümkündür. Tek tek atölyelerde saldırılara karşı mücadele deneyimleri yaratılması, direniş alanları oluşturulması bu açıdan önemli ve gereklidir.

Bu amaç ve kaygılarla hareket eden bizler ***Tekstil İşçileri Bülteni*** olarak bulunduğumuz alanlarda tekstil işçilerinin birliğini ve örgütlülüğünü sağlamaya ve mücadelesini büyütmeye çalışıyoruz.

İşçinin kaleminden...

Patronlar krizi bahane ediyorlar...

Ben MTK'da çalışan bir tekstil işçisiyim. Bugün biz işçilerin yaşamında krizin etkileri hissedilmeye başladı. Sizlere çalıştığım işyerinde krizle ilgili yaşadığım sorunları örnek olarak anlatmak istiyorum. İşyerimizde kalite bölümünde çalışan arkadaşlarımız haftada iki veya üç gün ücretsiz izne yollanıyor. Daha sonra ücretleri kesiliyor. Çalıştıkları günlerde ise çok yoğun bir şekilde mesaiye kalıyorlar. Yani patronlar daha önce uygulamadıkları her türlü esnek çalışma yöntemini kriz bahanesiyle rahat bir şekilde uygulayabiliyorlar. Diğer bir sorun ise 2008 yılında içerde olan dört aylık vergi iadesi paramız ödenmemekte ve mesai ücretlerimiz kriz bahanesiyle gününde ödenmemektedir. Patronlar kriz var diyorlar ancak her gün bizleri gece saat onlara kadar zorunlu mesailere bırakıyorlar.

İşyerimizde patronlar krizi kullanarak vergi indirimlerimizi gasp etmek istiyorlar. Kriz işyerimizde çok iyi kullanılmaktadır. Krizin faturasını bizlere ödetiyorlar. Biz işçiler bir araya gelip örgütlenelim ve mücadele edelim, krizin faturasını patronlara ödetelim!

MTK'dan bir tekstil işçisi

Birlik olmalıyız!

Merhaba ben 12- 13 senedir tekstilde çalışıyorum. Doğal olarak birçok zorlukla karşılaştım. Son günlerde en sık yaladığımız sorun ise şu anda çalıştığım yerde mesai parasını 2-3 ay sonra verilmesidir. Artı vergi indirimi her ay verilmesi gerekirken onlar 6. ayda veriyorlar. Yani hakkım olanı aylar sonra alıyorum.

Gözü doymaz patronlar ve onlarla iş birliği yapan devlete karşı gelin bir olalım diyorum. Seyirci olmayalım bir birimize destek çıkalım. Yarınlarımızı ancak böyle kurtarabiliriz. Biz birlik olursak onlar hiçbir şey yapamaz.

MTK'dan bir tekstil işçisi

Patronlar örgütsüzlüğümüzü fırsata çeviriyor!

Merhaba ben Gıda Çarşısı 'nda çalışan bir tekstil işçisiyim. Hepimizin bildiği gibi içinden geçtiğimiz dönem koşulların en ağır olduğu dönem. Patronlar krizi bahane ederek tüm ipleri ellerine almak ve bizlerle istediği gibi oynamak istiyor. Biz ise dayatılan her şeyi kabulleniyoruz. Zaman zaman patronun haine acıyoruz bile.

Molalar kesiliyor, gece yarılarına hatta sabahlara kadar mesaiye kalıyoruz ve ürettiklerimizin sayıları arttırılıyor. Tüm bunların nedeni sorulduğunda ise aynı cevap: "kriz var". Evet "kriz var" diye yemeksiz, molasız, çaysız mesaiye bırakılıyoruz. Ve biz istenen sayıyı çıkartamıyoruz diye patronlara göre acıkmayı bile hak etmiyoruz. Üç kuruş parayla yakacak, yiyecek, kira vs. sıralamakla bitmiyor. Kıt kanaat geçinmeye çalışıyoruz. Ama onlar yapılan 20 TL'lik zammı uygulamadıkları ve sigortasız çalıştırdıkları halde zeytinyağı gibi üste çıkabiliyorlar. Neymiş artık işveren sigortanın 120 TL'sini gerisini devlet ödeyecekmiş. Yasalaşmamış bir dedikodu bizlerin bilgisizliği kullanılarak kabul ettirilmeye çalışılıyor.

Onlar bu kadar örgütlüyken bizi nasıl sömüreceklerini gece-gündüz düşünürken sıcak evlerinde "huzur" içerisindeler. Bizler ise bunca zam karşısında kıt kanaat geçiniyoruz. Koşullar her geçen gün daha ağırlaşıyor ve kötüye gidiyor. Bizler hala bir şeyler yapmak için çaba sarf etmiyoruz. Aslında tüm güç bizde. Bizler makineleri çalıştırmazsak, onlara milyarlarca sermaye kazandıran giysileri dikmezsek birer hiç olduklarını unutmayalım. Bizler haklarımızı bilip savundukça bir araya gelip örgütlendikçe güçleneceğiz. Bu şekilde hiçbir faturayı bize ödetemeyecekler.

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

Gıda Çarşısı'ndan bir tekstil işçisi

İnsanca bir yaşam istiyoruz!

Bildiğiniz gibi her sene Ocak ayında asgari ücrete varlığını bile hissetmediğimiz zam yapılmaktadır. Zaten çok az yapılan bu zamlar üretimin durmadığı yerlerde bile krizi bahane ederek aylıkları geciktiriyorlar. Zam yapmamak için işler kötülüğünü veya krizi bahane göstermektedirler. Üretimin olmadığı atölyelerde de ücretsiz izin verilmektedir.

Oysaki o patronlar işçiler sayesinde zengin olmuştur. İşçilerin maaşını verebilecek servetlerinin olmasına rağmen onlar bizi sefalete mahkûm ediyorlar ve krizin

faturasını bizlere işçilere ödetmek istiyorlar. Patronların bu saldırılarına da sermaye hükümeti AKP de tam destek vererek krizi fırsata çevirmek gerektiğini açıklıyor.

Durum böyle olunca biz işçiler anlamalı, bizi düşünen, bizden yana olan kimsenin olmadığı, bizi bizden başka kimsenin kurtarmayacağını ve kurtuluşumuzun kendi ellerimizde olduğunu görmeliyiz. Çalıştığımız fabrikalarda, atölyelerde bizlere hiçmişiz gibi davranıyorlar. Oysa bizler kendi gücümüzün bilincine varır ve örgütlü birliğimizi sağlayabilirsek neler yapabileceğimiz o zaman görürüz. "İnsanca yaşamaya yeten ücret istiyoruz!" talebiyle hep beraber haykırırsak ancak o zaman bu hakkı almak mümkün olur. Çünkü yaşamı vareden, üreten biz işçileriz ve örgütlenir bir araya gelirsek elde edemeyeceğimiz hiçbir şey yoktur.

Gıda Çarşısı'ndan bir tekstil işçisi

BEGOS'ta kriz bahane sömürü şahane!

Bilindiği gibi son üç aydır BEGOS'taki fabrikalardan kriz bahane edilerek işçi çıkartmaları oluyor. Bazı yerlerde ise ücretler düşürüldü. Bütün bunlar siparişlerin azaldığı, çeklerin ödenmediği, ihracatın durduğu, maliyetlerin yükseldiği ve krizin sektörü çok kötü vurduğu uzun uzun anlatılarak yapıldı. Patron ve müdürler bizi ikna etmeye çalıştılar. O kadar duygusal konuşuyorlardıki birçoğumuz bu anlatılanlara inandık ve hatta bazılarımız patrona acımaya bile başladık.

İşin garip olan yanı ise BEGOS Yönetim Kurulu Başkanı ve Talya Tekstil'in sahibi Timur Yalkıra'nın 29 Aralık'ta ***Yeni Asır Gazetesi***'nde bu anlatılanların tam tersini söylediği bir röportajının çıkması. **"Buca Tekstil İhtisas Bölgesi hareketlendi"** başlığı ile çıkan röportajda, Timur Yaykıran, yaşanan kriz nedeniyle Çin'den büyük ölçekli alımlarını kesen Avrupalı firmaların Türkiye'ye yönelerek Egeli tekstilcileri sevindirdiğini, Buca İhtisas Giyim Organize Sanayi Bölgesi'ne (BEGOS) de hareketlilik getirdiğini söylüyor. Avrupa'dan gelen siparişlerin artması nedeniyle üretim kapasitelerini yükseltirken, aylık 60 bin YTL olan bölgenin elektrik faturası son 2 aydır yüzde 50 artışla 90 bin YTL'ye çıktığını, müjdeliyor.

Aslında Timur Yaykıran BEGOS'taki tüm patronlar adına ücretleri düşürmek, mesaileri ödememek için krizin iyi bir bahane olduğunu ve karlarına bu yolla kar eklediklerini de açık bir şekilde itiraf etmiş oluyor. Yani son dönemlerde ağızlardan düşmeyen "krizi fırsata evirmek" dedikleri bu olsa gerek.

Çankaya'da patronlar at koşturuyor...

Ben Çankaya'da faaliyet yürüten **Sör Tekstil**'den kısa bir süre önce atılan bir işçiyim. Kriz nedeniyle tim işçi arkadaşların yaşadığı sorunlar bizim fabrikamızda da yaşandı. Son birkaç aydır yayılan bir takım söylentileri çoğu arkadaş umursamadı. Nedeni ise fabrikaya gelen işin sayısı değişmediği halde ücretlerin düşürülmesi, işçi çıkarılası gibi söylemler inandırıcı gelmiyordu.

Fabrikamızda maaşlar asgari ücretin üzerinde. Yol parası ve geçim indirimi düzenli yatıyor. Tabii kısa bir süre öncesine kadar böleydi. Bir gün patron tüm işçileri toplayarak toplantı yaptı. Bizzat kendi ağzından krizin onu çok etkilediğini ve hep beraber üstesinden gelmemiz gerektiğini söyledi. Konuşmasının devamında önerilerini sıraladı. Bu önerileri ise hep beraber elele verip fedakârlık yapmamız gerektiğini ifade ederek sıraladı. Yol paralarımız kesilecekmiş. 6 aya kadar geçim indirimini alamayacakmışız. 8 aya kadar ise sigortalarımızın yarısı ödenemeyecekmiş.

Biz bu önerilere kadar krizden dolayı üretimin miktarından bizlere yansıyan bir sorun olduğunu göremedik. Yani patron apaçık bir şekilde krizi bahane ederek bizimle oyun oynadı. Fabrikada tüm işçiler bu oyuna geldi ve bu koşulları kabul ettiğine dair imza attılar. Artık ücretler 100 TL düşecekti ve sigorta yatmayacaktı. Ben bu koşulların altını imzalamadım. Patronu odasına gittim ve bu koşuları kabul etmediğimi söyledim. O da bana kapıyı gösterdi. Ben de şu durumda işten atıldığımı ve ihbar tazminatımı istediğimi söyledim. Önce patron, muhasebeci ve avukat üçlüsü benim kendi rızam ile çıktığım konusunda ikna yollarını denedi. Sonra tartışma sertleşti. Ben sigorta ile ilgili meseleyi şikâyet edeceğimi ve peşini bırakmayacağımı söyleyince birden yumuşadılar ve tazminatımı verdiler.

Bu tartışma sonrasında birçok işçinin imza attıkları için pişman olduklarını duydum. Geri aldırmak için uğraşacaklarından eminim. Çünkü bu koşullarda çalışmak kölece koşullarda çalışmakla eştir. Ancak işten çıkmak da gerçek bir çözüm değil, burada kaçtığımız bu sorunu başka bir işyerinde yine göreceğime eminim. Bu yüzden işten çıkmak yerine işçilerin örgütlenip patronlara karşı mücadele ederek koşullarını düzeltmesi işten çıkmaktan daha iyi bir çözümdür.

Sör Tekstil'den atılan bir işçi

Sınıftan haberler

TEKSTİL İŞÇİLERİ BÜLTENİ'nden açıklama...

Tekstil İşçileri Bülteni olarak bölgede yürüttüğümüz çalışmalara bugün "Krizin faturası kapitalistlere!" şiarı ile düzenlediğimiz basın açıklaması ve her hafta aldığımız tekstil işçileri toplantısı ile devam ettik. Bunun yanında 4 Ocak'ta gerçekleştirdiğimiz panelin çalışmaları esnasında yaşadığımız özel güvenlik ve polis saldırısını da teşhir ettik ve bu saldırıların çalışmalarımızı engelleyemeyeceğini ilan ettik.

11 Ocak günü Buca'nın merkezi noktası olan Forbes girişinde toplandık. Açıklamada ***"kriz düşük ücretler, işten atmalar, ücretsiz izinler olarak biz işçilere ödetilmek isteniyor krizin faturası kapitalistlere!"*** şiarlı ozalitimizi açtık. İlk başta bir arkadaşımız çevredekilere yönelik konuşmalar gerçekleştirdi. Ardından ise basın açıklamasına geçildi. Açıklamada kriz gündeme geldiği andan itibaren yaşanan saldırılara ve kriz öncesinde hazırlanan ama hayata geçirilemeyen bir takım saldırıları sermeyenin krizi de fırsat bilerek işçi ve emekçilere dayattığı ve işçileri kölelik koşullarında çalışmaya zorladığı vurgulandı.

Ardından ise sermayenin bu saldırılarına karşı işçi sınıfının da sessiz kalmadığı yaşanan saldırılara karşı her gün yeni bir fabrikada işçilerin direnişe geçtiği veya fabrikayı işgal ettiği haberlerinin sıklaştığı belirtildi. Bunun en iyi örneklerinin ise Sinter, Gürsaş vb. fabrikalarda yaşandığını belirtildi. Krizin faturasını işçilere ödetmek isteyen patronlara karşı işçilerin "Krizin faturası kapitalistlere!" şiarını yükselttiği söylendi.

Ardından ise bulunduğumuz bölgede de tekstil patronlarının krizin faturasını işçilere ödetmeye başladığını, birçok fabrikada işçi çıkartıldığı, bazılarının ücretsiz izinleri gündeme getirdiği vurgulandı. Tekstil patronlarının örgütlü olduğu belirtilerek biz tekstil işçilerinin de örgütlenmek zorunda olduğumuzu vurgulandı. ***Tekstil işçileri Bülteni*** olarak haklı taleplerimiz için bir dizi faaliyet yürüttüğümüz ifade edildi. Kriz döneminde temel ve güncel taleplerimiz ekseninde örgütlü bir mücadelenin önemine işaret edilerek tek tek fabrikalarda yaşanan sorunları işleyen

bültenlerle sistemli bir şekilde işçilerle buluştuğumuz vurgulandı. Ardından ise panel çalışmaları için gidilen MTK tekstilciler çarşısında yaşanan özel güvenlik ve gün boyu süren polis saldırısı anlatıldı. Son olarak ise şunlar söylendi.

"Biz bu saldırılara yabancı değiliz. Ancak Tekstil İşçileri Bülteni olarak şunu belirtmek istiyoruz. Bu gün kriz koşullarında sermaye devletinin en büyük korkusu işçilerin birliği ve örgütlü mücadelesidir. Bunu sağlamaya dönük tüm çabaları elbette ki ezmeye çalışacaktır. Bu tip saldırılar artarak sürecektir. Bunlar haklı bir korkunun ürünüdür. İşte bizde bu korkuyu kâbusa dönüştürecek en büyük gücüz. İşçi sınıfıyız. Tüm engellemelere rağmen buradan yeniden haykırıyoruz: Krizin faturasını ödemeyeceğiz!"

Açıklamada "Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" "Krize karşı genel grev genel direniş!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları atıldı.

Eyleme Deri İşçileri Derneği çalışanları da katılarak destek verdiler.

Tekstil İşçileri Bülteni

Tekstil işçileri toplandı

Tekstil işçileri olarak her hafta yaptığımız birini daha Buca Emekli Sendikası gerçekleştirdik. Toplantıda ilk olarak yürütülen faaliyetleri ve paneli değerlendirdik. Yapılan değerlendirmeler oldukça olmlu olduğu ve panelin amacına ulaştığı belirtildi. Hem katılım yönünden hem de içerik olarak çok başarılı

olduğu ifade edildi.

Ardından tekstil işçileri olarak yürütülen krizin faturası kapitalistlere kampanyasının daha fazla nasıl güçlendirileceği ve neler yapması gerektiği tartışıldı ve somut adımlar atılması ve kampanyanın fabrikalarda örülmesi gerektiği planlandı.

Son olarak ise önümüzdeki günlerde gerçekleşecek İzmir merkezli kriz gündemli panele tekstil işçileri cephesinden güçlü bir katılımı için kapsamlı bir çalışmanın yapılması gerekliliği bunun yol ve yöntemleri tartışıldı.

Begos, MTK ve Gıda Çarşısından tekstil işçileri

Kriz ve tekstil işçileri paneli gerçekleştirildi

Tekstil işçileri olarak çalışma yürüttüğümüz Buca bölgesindeki Begos, MTK ve Gıda Çarşısı'nda özellikle kriz gündeme geldiğinden bu yana ücretsiz izinler, işten atmalar, düşük ücret dayatmaları oldukça yoğun bir şekilde gündeme gelmeye başladı. Hemen her gün yeni bir gelişme ile yüzyüze kaldık. Yaşananların sonucunda ***Tekstil İşçileri Bülteni*** olarak bunları gündemimize aldık. Düzenli olarak her hafta tekstil işçileri olarak toplantılar yaptık ve bu toplantıların sonucunda "Krizin faturasını kapitalistler ödesin!" şiarının güçlendirilmesi ve bölgedeki tüm işçilerinde bu çalışmanın bir tarafı olmaları sağlamak için toplantılar, imza kampanyası ve panel kararı aldık. Bu kararlar doğrultusunda çalışmalarımıza hemen başladık. İlk olarak çıkardığımız imza föylerini fabrikalardaki arkadaşlara dağıttık ve bunun dışında Buca'da merkezi bir noktada imza masası açtık ve panelin duyurusunu yaptık. Son haftada ise paneli güçlendirmek üzerinden faaliyetler yürüttük.

Çalışmaların sonucunda DİSK Genel-İş Sendikası Ertan Andaç Seminer Salonu'nda "Kriz ve tekstil işçileri" panelini gerçekleştirdik. Panel öncesinde salona "Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!", "Krizin faturası kapitalistlere!" ayrıca acil istem taleplerimizin olduğu ozalitlerle salonumuzu düzenledik.

Panele ilk olarak Bülten çalışanı bir arkadaşın panelin içeriği üzerinden bilgilendirme ve katılımcıların selamlandığı konuşması ile başladı. Panelde ilk konuşmayı Çağdaş Hukukçular Derneği'den (ÇHD) katılan avukat arkadaş söz alarak başladı. Konuşmasın içeriğini işten atmalar, ücretsiz izinler, kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı, fazla mesailer üzerine hukuksal anlamda verilebilecek mücadele oluşturdu. Sözlerini krize karşı mücadelenin yol ve yöntemleri üzerinden yaptığı değinmemelerle sürdürdü. Sadece hukuksal mücadelenin yetmediğini asıl olanın işçilerin fiili meşru mücadele ile hakların kazanabileceğini vurgulayan bir konuşma gerçekleştirdi.

Ardından ***Tekstil İşçileri Bülteni*** adına bir sunum gerçekleştirildi. Konuşmada ilk olarak bülten çalışmasının nasıl başladığı ve bu aşamaya geldiği, bu ana kadar yürüttüğü faaliyetler anlatıldı. Ardından krizin dünyada ve ülkemizde yarattığı etkileri bütün sektörlere yansımaları, özelinde ise tekstil sektörüne yansımaları anlatıldı. Çalışma yürüttüğümüz bölgedeki tekstil fabrikalarında krizin yarattığı sorunlar üzerinden yaşanan ücretsiz izinler, işten atmalar, yeni maaş zamlarının kriz bahanesi ile verilmemesi, ücretlerin düşürülmesi somut örnekler üzerinden anlatılarak, krizin faturasının biz tekstil işçilerine de ödetilmeye çalışıldığı ve bunun ilk adımlarının şu andan atıldığı vurgulandı. Krizin faturasını bizlerin ödememesinin tek yolunun fiili-meşru mücadeleden geçtiği vurgulandı. Bunun örneklerinin çeşitli fabrikalarda yaşandığı belirtildi. Sinter, Gürsaş vb. fabrikalarda "Krizin faturası kapitalistlere ve krizi faturasını yaratanlar ödesin!" şiarıyla işçilerin direnişe geçtiği yürütüldüğü vurgulandı ve bu direnişlerle sınıf dayanışmasının yükseltmek gerektiği ifade edildi.

Panele beş dakikalık ara verildikten sonra soru-cevap bölümüne geçildi. Soru-cevap bölümünde canlı tartışmalar yapıldı.

Panele 40 kişi katıldı.

MTK Gıda Çarşısı ve BEGOS'tan tekstil işçileri

Menderes tekstil işçileri direnişi kararlılıkla sürdürüyor!

150 gündür direnişte olan Menderes Tekstil işçilerinin mücadelesi örgütsüz işçilere örnek oluyor. Son aylarda Denizli'de tekstilden mermere, inşaat sektöründen metale kadar krizle birlikte işçilere işten çıkarılma korkusu yaşatılıyor. Menderes Tekstil işçileri ise sendikalı çalışabilmek ve insanca yaşanacak ücret için direniyor.

IKEA, Wal- Mast, Target, Colins gibi dünyanın en önemli markalarının üretildiği Menderes Tekstil'de krizden önce işçi kıyımları yaşanmaya başladı. TEKSİF Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan ve 16 Ağustos'ta açtıkları çadırda direnen Menderes işçileri, bugüne kadar 2 bayram ve 1 yılbaşını burada geçirdiler. Hava koşullarına aldırmadan fabrika önünde nöbet tutan işçiler bu sürecin onlar için okul olduğunu ifade ediyorlar ve direnmeye devam ediyorlar.

HUKUK KÖŞESİ...

Ücret nedir?

Ücret, çalışma karşılığında işveren tarafından işçiye para ile ödenen tutardır. Çalışma zamanına göre aylık, haftalık, günlük, saatlik olarak ödenebilir. Bunun dışında ise yüzdelik ve parça başı ödemelerdir.

İşveren işçinin ücretini ne zaman ve nasıl ödemek zorundadır?

Ücret en geç ayda bir ödenir. Taraflar arasında anlaşarak, ödeme süresini, iş sözleşmesi veya toplu iş sözleşmesi ile bir hafta kadar uzatabilirler.

Ücret işçiye elden veya banka hesabına yatırma yöntemi ile TL olarak yapılmalıdır. Yabancı para ile yapılan ödemelerde ise Türk parasına göre hesaplanarak yapılır. Bunun dışında işçiye senetle, çekle, kuponla, üretilen mallardan verilmesi yoluyla veya başka herhangi bir şekilde ücret ödemesi yapılamaz.

Ücreti zamanında ödenmeyen işçinin hakları nelerdir?

Ücret ödeme gününden itibaren 20 gün içende zorlayıcı bir neden (yangın, deprem, sel felaketi gibi işyerinin sürekli kapatılması gibi bir neden) dışında ücreti ödenmeyen işçi çalışmaktan kaçına bilir. 20 gün çalışma günü olarak hesaplanmaz buna hafta sonları da eklenir. Örneğin ayın 5'inde maaş ödemesi yapılıyor ve ayın 26'sında hala ödeme yapılmamışsa işçi iş bırakma hakkına sahiptir.

İş bırakan işçinin patronun saldırılarına karşı uyanık olması gerekmektedir. İşi bırakan işçi her gün iş yerine giderek kart basması ve çalışmaması en uygun olanıdır. İşveren iş bırakan işçinin yerine yeni işçi alamaz ve iş bırakan işçinin yaptığı işi başkasına yaptıramaz. İşveren iş bırakma nedeni ile işçiyi işten çıkartamaz. Aksi bir durumda ise işçinin tüm alacakları ile birlikte kıdem ve ihbar tazminatı doğar tüm bunları ise işverene icra takibi başlatabilir ve tüm bu alacaklarını işverenden talep edebilir.

Ücret pusulası (bordro) nedir?

İşverenin işçiye yaptığı ödemelerde, ücret hesabını gösterir imzalı veya özel işaretini taşıyan bir belge verme zorunluluğu vardır. Bu bordroda ödemenin günü ile ilişkin olduğu dönem ve fazla çalışma, hafta tatili, bayram, genel tatil ücretleri gibi asıl ücrete yapılan her türlü eklemeler tutarının ve vergi, sigorta primi, avans, mahpusu gibi kesintiler hepsinin ayrı ayrı gösterilmesi gerekir.

İşçinin ücret bordrosunda maaşı gerçek gösterilmiyorsa, mesailer bordroda belirtilmiyorsa, ve buna benzer gerçeği yansıtmayan bilgiler varsa işçi bordroyu imzalamaktan kaçına bilir ve imzalamaz. Böyle bir durumda işçi bordroyu imzalamak zorunda bırakılıyorsa imza atmadan önce imzalayacağı yere **geriye dönük haklarım saklı kalmak kaydıyla** ibaresini yazarak imzalayabilir. Ve bu ibare işçinin geriye dönük haklarını iş mahkemesi yolu ile alma yoluna gidebilir.

Asgari ücret nedir?

İşçiye asgari ücret altında ücret ödenebilir mi?

İşçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden hesaplanması yoluyla belirlenen ücrete asgari ücret denir. Asgari ücret 16 yaşından küçükler ve 16 yaşından büyükler için ayrı ayrı belirlenir. Belirlenen ücret tüm ülke capında işçilere iş kolu veya başkaca bir ayrım olmaksızın uygulanmak zorundadır.

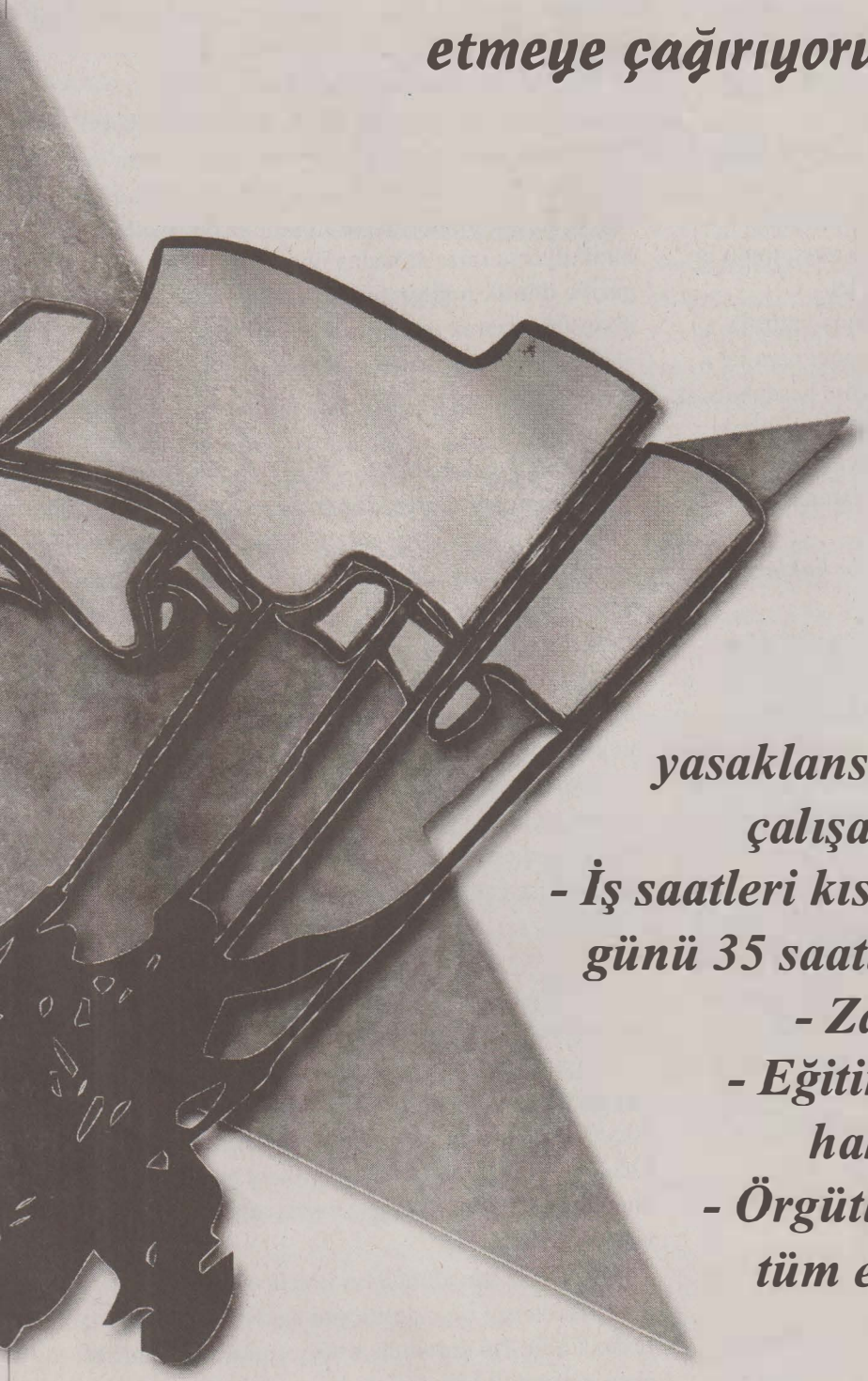
İş yasası kapsamında olsun olmasın tam süreli olarak çalışan işçiler, asgari ücretten daha düşük ücretle çalıştırılamaz. Parça başı veya kısmi süreli çalışan işçilerde ise çalıştıkları gün, saat asgari ücrete göre hesaplanır.

İşçinin asgari ücret altında ücretle çalıştırılması halinde hakları nelerdir?

Asgari ücretten düşük bir ücretle çalıştırılan işçi, hak kazandığı halde ödenmeyen kısmı işverenden isteyebilir. İşveren bu farkı ödemek zorundadır. Ödemediği taktirde işçi yasal yollara baş vurabilir. Bunun için ilk önce bölge çalışma müdürlüğüne şikayet dilekçesi verebilir.

Asgari ücretin altında bir ücretle çalıştırılması durumunda işçi iş sözleşmesini haklı nedene dayanarak feshedebilir. Bu durumda iş sözleşmesini feshederek, eksik ödenen ücretlerini, kıdem tazminatını ve varsa diğer alacaklarını işverenden alabilir. Tüm bu alaçaklarının ödenmemesi durumunda ise iş mahkemesi ne müracaat edebilir.

Bizler tekstil işçileri olarak İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı N. Şafak Özdoğan'ı destekliyoruz. Ve tüm tekstil işçilerini aşağıdaki talepler etrafında mücadele etmeye çağırıyoruz.

Taleplerimiz:

- Ücretler insanca yaşayacak seviyeye yükseltilsin!
- Asgari ücret vergiden muaf tutulsun!
- İşten çıkartmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- İş saatleri kısaltılsın! 7 saatlik iş günü 35 saatlik çalışma haftası!
- Zamlar geri çekilsin!
- Eğitim, sağlık gibi temel haklar ücretsiz olsun!
- Örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılsın!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 422 * Fiyatı: 25 Kr * Mart 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92